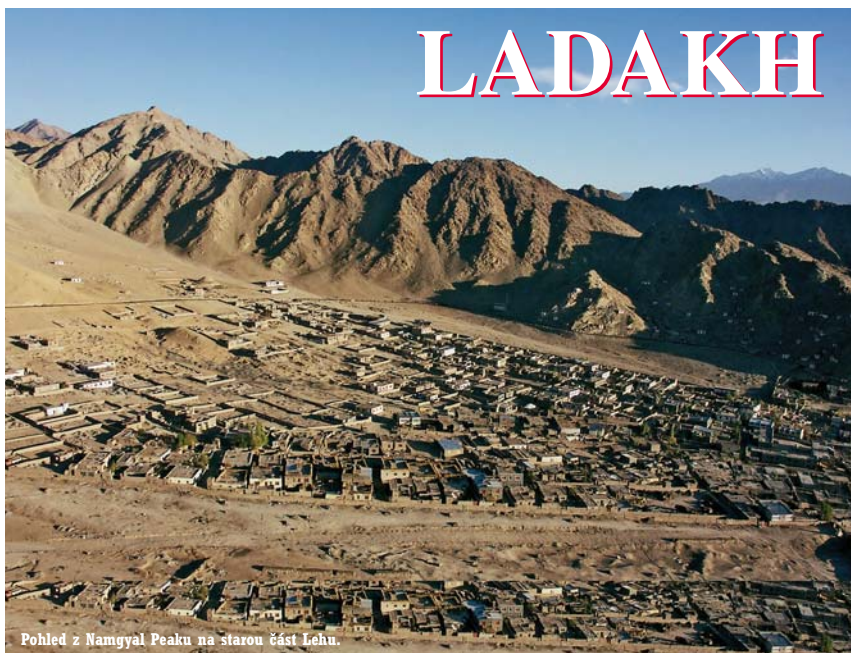

OUTDOOROVÝ ČASOPIS S UNIKÁTNÍ DISTRIBUCÍ – ROZDÁVÁN ZDARMA VE 430 OUTDOOROVÝCH CENTRECH
KOMPLETNÍHO DOBRODRUHA NAJDETE ROVNĚŽ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH WWW.CASOPISDOBRODRUH.CZ

4 2007 Ročník XI. DOBRODRUH ZDARMA

MĚSÍČNÍK PRO AKTIVITY V PŘÍRODĚ

LADAKH

Pohled z Namgyal Peaku na starou část Lehu.

Území Ladakhu je ze dvou třetin částí nejsevernějšího indického státu Jammu a Kašmír, jeho poslední třetina je v současné době obsazena Čínou. Na východě sousedí oblast s obsazeným Tibetem, na západě s Pákistánem. Obě hranice byly v době naší návštěvy (rok 2005) místem neustálých nepokojů a byly ovládnuty indickými vojáky. Po ničivém zemětřesení v říjnu stejného roku, jehož epicentrum bylo při hranici s Pákistánem, pomínilo vzájemné napětí při společných záchranných pracích. Od roku 1995 je Ladakh autonomní částí Indie, ale neustále sílí snahy o jeho samostatnost a nezávislost.

Ladakh je nejvyšší částí celé Indie. Nadmořské výšky se zde pohybují mezi 2 600 m n.m. – 7 670 m n.m. (nejvyšší nepřístupná hora Saser Kangri na severu). Klimaticky se jedná o vysokohorskou poušť (celkové roční srážky pod 150 mm). Okolní vysoké himálájské hřebeny tvoří totiž téměř nepropustnou bariéru proti monzunovým deštům tak typických například pro Nepál. Strom nebo keř tu proto skoro nepotkáte. Holé horské masívy však září ve slunci nejrozličnějšími odstíny nejen žluté či hnědé

barvy, ale i fialové nebo zelené. Nejvyšší zaledněné štíty jsou pokryty bílou peřinkou.

Počet původních obyvatel se odhaduje asi na 200 tisíc. Od roku 1974, kdy byl povolen přístup i cizincům, počet návštěvníků rapidně stoupá zejména v hlavních turistických měsících (od července do září). Jedná se již spíše o nepřijemnou masovou turistiku. Kdo má zájem poznat v tichém rozjímání neuvěřitelné krásy místních hor i moudrost četných buddhistických klášterů a mnichů, měl by uvažovat o cestě na konci sezóny.

My jsme naši cestu naplánovali dokonce až na říjen. Teplých dní jsme si sice neužili skoro vůbec, zato ledových nocí hojně. Odměnou a nezapomenutelným zážitkem nám však byla samota uprostřed horských velikánů. Za tři týdny jsme potkali jen pár opuštěných našedenců.

Centrem veškerého společenského, duchovního i turistického dění je hlavní město Leh se 30 tisíci obyvateli, které se rozkládá v nadmořské výšce mezi 3 200–3 500 m n.m. okolo životadárné řeky Indus. Je zde také jediné letiště, ze kterého létají pouze jednou denně letadla z nebo do Dillí. Doporučujeme obstarat si letenky včas. Je o ně velký zájem i mezi místními obyvateli, pro které to je jedna z mála možností spojení s okolním světem (v zimě dokonce jediná).

To není peklo, ale opravování silnice do Lehu!

Velká letadla z důvodu okolního řídkého vzduchu a vysokých hor musí létat poloprázdna. Piloti zvedají svůj stroj do potřebné výšky neuvěřitelně rychle, jen málo pasažérů přežije tento manévř bez bolesti uší nebo bez kinetózy. Odlet je samozřejmě závislý na nestálém horském počasí.

➔ Pokračování na str. 2 až 4

IDITAROD 2007

Lance Mackey
a letošní
aljašský
Iditarod

čtěte na str. 7

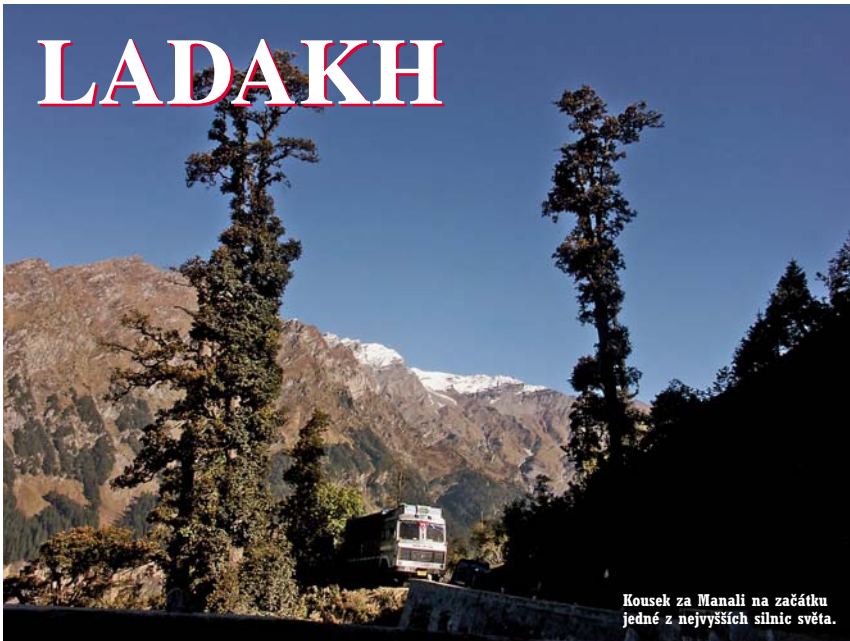
MOLLISFOSSEN V ZIMĚ

Někdy koncem roku se u mě zastavil Petr Pavlíček s tím, že má v plánu vyrazit v zimě na „sever“. Že chce strávit nějaký čas ve Femundsmarce, potom vyrazit do kaňonu řeky Reisy a k vodopádu Mollisfossen, a pak pokračovat na Špicberky. Mlel pořád dokola, že je údajně Mollisfossen pátý nejmohutnější vodopád v Evropě. A že by bylo super ho vylízt a hlavně to natočit. Říkal jsem si, že 269 metrů je stopatrovej barák, a to už stojí za vejlet. Navíc začátkem března bude na sedmdesáté rovnoběžce tak mínus třicítka, a to je přesně to, co mám rád.

➔ Čtěte na str. 9

LADAKH

Kousek za Manali na začátku jedné z nejvyšších silnic světa.

► Pokračování ze str. 1

Pozemní doprava je zde velmi omezená. Do Lehu vedou pouze dvě dálkové silnice. Jedna delší trasa vede v blízkosti západní indicko-pákistánské hranice (oblast Kašmíru a Šrinagaru). Pro relativně nedávné nepokoje není skoro cizinci využívána.

Další možností je zcela unikátní čtyřdenní cesta z Dillí, při které si vychutnáte kombinaci nezapomenutelné atmosféry indických přepraných železnic, rozhrkavých autobusů a džípů. Zároveň poznáte spoustu zajímavých lidí, většina z nich hovoří celkem slušně anglicky.

My jsme zvolili kombinaci obou možných cest. Do Lehu jsme využili z důvodu pozvolnější aklimatizace cestu pozemní, zpět jsme letěli.

Do Dillí jsme z Prahy přiletěli o půlnoci, v šest hodin ráno jsme už seděli ve vlaku směrem na sever. Příjemně nás překvapil prostorný klimatizovaný vůz. Naším prvním cílem bylo město Kalka, kam jsme dorazili za šest hodin. Zde jsme museli přestoupit do malého „dětského“ vláčku. Jízdenky je nutno mít rezervované dlouho dopředu, o jízdu je velký zájem. Vláček potřebuje na trasu v délce 95 km z města Kalka (656 m n.m.) do horského letoviska britských kolonistů Shimly (2 206 m n.m.) při průměrné rychlosti 15–25 km/hod asi pět hodin. Cestou překonává stovky mostů nad hlubokými údolními s úchvatnými výhledy a desítky tunelů. Trať postavili Angličané v roce 1905. Rozhodně se jedná o nezapomenutelný zážitek.

Další den nás čekal kodrakový autobus do dalšího města pod horami – do Manali (2 050 m n.m.). Hluk žádného autobusuového nádraží se nedá nikde v Indii minout. Mohutné stroje jediné místní značky TATA rámsily, klaksony troubily u všech najednou a do toho vyřvali náhončí, kam který autobus zrovna jede. Po devíti hodinách jízdy po rozbitých silnicích jsme dorazili konečně do životem překypujícího města.

Celkem jsme urazili zatím 840 km od Dillí a dalších 483 km nás ještě čekalo. Poslední část cesty je rozhodně nejzajímavější. Jedna z nejvyšše položených „silnic“ na světě se kroutí mezi spoustou vysokohorských sedel a celá se nachází v nadmořské výšce nad 3 500 m n.m. Pro průjezd je limitující sjízdnost silnice vzhledem ke sněhové nadlince ve dvou jejích nejvyšších průsmycích – Lachalang La (5 060 m n.m.) a Tanglang La (5 328 m n.m.). Oficiálně je silnice otevřena každoročně od začátku července do patnáctého září, neoficiálně je sjízdná na podzim do té doby, než napadne první sníh. Měli jsme proto z období na začátku října mírné obavy, ale nakonec jsme na tom jen vydělali.

V Manali jsme si domluvili džíp, jak jinak značky TATA, za velmi nízkou mimosezónní cenu. Cestou se v něm kromě nás vystřídala i spousta místních. V autě pro 5–6 lidí nás jelo i dvakrát tolik. Při rozhovorech musely již vypomoci ruce a nohy, nicméně jsme se hodně pobavili, zasmáli a vychutnávali úžasně horské scenérie.

Město Leh je ideálním aklimatizačním místem, současně nabízí spoustu možných výletů. Při výstupech ke starému královskému paláci, k buddhistickým chrámům na vrcholu Namgyal či

z doláním údajně 554 schodů k barvami zářící Shanti stupě jsme prověřili naši fyzickou kondici, ale plíce měly stále ještě problémy.

Kromě všudypřítomného buddhismu (tibetská větev neboli Mahayana buddhismus, též lámaismus) v podobě fáborků, mlýnků a svatyní se zde nachází také Sluneční mešita (Jama Masjid) a městem se pravidelně rozléhá muezzinovo svolávání věřících k modlitbě. Za shlédnutí určitě stojí film o místní kultuře, lidech a změnách způsobených za posledních 30 let přílivem západní kultury, který je promítán denně v budově Women's Alliance of Ladakh Centre. Nezapomeňte navštívit a podpořit uprchlické tábory plné věřících z Tibetu.

Nachází se zde také dostatek obchodů pro doplnění nezbytných skladných potravin na treky. Naprosto vynikajícími sladkými pochoutkami jsou místní sušené meruňky a domácí meruňková marmeláda.

Jen podrobné mapy horských oblastí tu rozhodně neseženete. Prostě neexistují. Můžete využít kompletních služeb četných cestovních kanceláří, včetně zapůjčení veškerého horského vybavení. Nebo se, jako my, spolehnout na orientační mapky, kompas, výškoměr, vlastní šestý smysl a sílu na nošení batohu. Po celou dobu jsme neměli s trasou žádné větší problémy, průsmyky a důležité křižovatky bývají označeny nezbytnými, do dálky dobře viditelnými buddhistickými fáborky. Několikrát jsme samozřejmě bloudili, dřive či později jsme však na správný směr natrefili buď sami, nebo s pomocí místních velmi ochotných lidí.

Do většiny oblastí není zapotřebí žádného zvláštního povolení, neplatí zde žádná omezení a stan si můžete postavit, kam je libo (tedy pokud si najdete nějakou rovinu, kterých je tu poskrovnu). Rovněž s vodou v údolích nebyvají žádné problémy, ale ve vyšších polohách se s ní nesečkáte vůbec (pokud zrovna nenasněžilo).

Společné foto v sedle Prinkiti La (3 700 m n.m.).

Průjezd přes třetí nejvyšší průsmyk na světě – Chang La.

Zářivá Shanti stupa, ke které musíme vystoupat přes 500 schodů.

NA CESTÁCH STÁLE S VÁMI

Camping Market

NEJVĚTŠÍ NÁKUPNÍ RÁJ NA KEMPINK, KARAVANIK A VOLNÝ ČAS

Obchodní dům CAMPINGMARKET
Palackého 615, 512 51 Lomnice nad Popelkou
tel.: +420 481 641 721, 722, 724 fax: +420 481 641 723
tel. servis: +420 481 641 711, 712
e-mail: info@campingmarket.cz, www.campingmarket.cz

YUKI ADVANCE

125/200 Cross 47.990/54.990 Kč

YUKI SILK WAY ADVENTURE

125/200 TR 52.990/59.990 Kč

YUKI Váš svět na dvou kolech!

tel.: 267 184 740, prodej@yuki.cz, www.yuki.cz

Zelené údolí Indu a Leh.

➔ Hlavním cílem naší expedice bylo zdolání hranice 6 000 m n.m. a dosažení vrcholu Stok Kangri na konci pobytu. Tomu jsme přizpůsobili předchozí trasy a snažili jsme se co nejlépe postupně aklimatizovat ve vyšších výškách.

K východištím jednotlivých horských tras se dá využít místního skromného autobusového spojení, nebo si jednoduše někomu stopnout. Druhý způsob využívají hojně i místní obyvatelé. Jedná se většinou o placenou službu založenou na domluvené ceně. K přesunům jsme také využívali neustále přejíždějící hlídkující vojenské nákladní automobily. Vojáci po nás nikdy peníze nechtěli, brali to jako příjemné rozptýlení z jejich dlouhé nudné služby.

První trasa, kterou jsme zvolili, nám trvala tři dny. Po celou dobu jsme se pohybovali většinou ve výšce mezi 3 000 – 4 000 m n.m. Funěli jsme a plazili jsme se do sedel Pobe La (3 550 m n.m.), Charalse La (3 650 m n.m.), Kunu La (3 910 m n.m.) a Meptek La (3 750 m n.m.). Jak už to ve vysokých horách bývá, denní skutečné převýšení bylo většinou jen několik stovek výškových metrů.

Reliéf krajiny je zde velmi členitý. Mezi průsmyky jsou hluboká zaříznutá údolí s tekoucí vodou, ke které je vždy potřeba sestoupit a na druhém břehu řeky se zase namáhavě po serpentínách drápat nahoru. Odměnou nám vždy byly překrásné výhledy na hřeben Ladaku a na hřeben Zanskaru, které společně s hřebem Stok tvoří dominanty Himalájí v blízkosti Lehu.

Na trase lze navštívit tři buddhistické kláštery (gompy) a vychutnat si v klidu

Náš cíl – šestitisícovka Stok Kangri.

jejich úchvatnou atmosféru a nasát životní energii. Vždy jsme se setkali jen s přívětivostí mnichů, kteří nám dovolili prohlédnout si jejich pestré svatyně. Od nás samozřejmě očekávali finanční příspěvek na chod kláštera. U kláštera v Likiru nás ohromila obrovská pozlacená socha sedícího buddhy Maitreji, která se zde pod širým nebem vypíná impozantně do výšky 30 metrů a trpí se na všechny strany široko daleko. Rizong Gompa („Skalní útočiště“) funguje také jako škola a malí mniškové na nás již z dálky mávali, zrovna si v potocích prali prádlo. Klášter v Lamayuru patří mezi nejstarší, pochází již ze 16. století.

Lamayuru je vlastně větší vesnice. V místním dobře zásobeném obchodě v plechové garáži jsme si dokoupili některé potraviny a dokonce i drátěnou na špinavý esus, která nám uplavala. Měli jsme před sebou náročnější pět až šestidenní pochod přes téměř opuštěné území. Nevěděli jsme, zda najdeme dobře pěšinu a zda budou dva průsmyky ve výšce

okolo 5 000 m n.m. v této pokročilé době průchozí, tj. bez sněhu.

Následující dva dny se nám vleky. Poté, co jsme přelezli menší sedlo – Prinkiti La (3 700 m n.m.), jsme pokračovali neustále údolím bez výraznějších rozhledů podél několika řek a potoků, navíc počasí se zhoršilo, ochladilo se a místy sněžilo. Druhý den večer před nástupem do sedla Konzke La (4 900 m n.m.) jsme se vzhledem ke sněhu museli rozhodnout, jestli budeme pokračovat nebo ne.

Varianta ne znamenala zkrátit původně naplánovaný trek a sejít k silnici. Varianta ano znamenala pokusit se přejít nejen tento průsmyk, ale i průsmyk Stakspi La (5 150 m n.m.). Hrozilo však, že pokud napadne za další tři dny více sněhu, zůstaneme mezi nimi odříznuti.

Ranní modrá obloha se svítícím sluníčkem nám dala jasnou odpověď a začali jsme stoupat potřebných tisíc výškových metrů. I přes ležící a znovu padající snih byla pěšina dobře patrná a po polední jsme stanuli u nezbytných fáborků. Mračky ocenily naše úsilí, slítovaly se nad námi a umožnily nám nezapomenutelné pohledy na blízký hřeb Zanskaru.

Vymrzli, ale plni optimismu, jsme zahájili sestup na druhou stranu do údolí.

Nakonec nás čekal mnohem náročnější výstup do druhého sedla. Průsmyk byl nejen vyšší, ale stezka vedla i mnohem prudčeji nahoru po nepřijemném sutočném sesouvajícím se terénu. S těžkým batohem na zádech jsme se pořádně zapotili, než jsme úspěšně zdolali i tuto výzvu. Uchvátili nás pohádkově zbarvené zeleno-bílo-fialové kameny, které se tu všude povalovaly.

➔ Dokončení na str. 4

proč je LOWA jiná, lepší...

KLIMA SYSTÉM AKTIVNÍ VENTILACE

Konstrukční provázání funkce vložky, podrážky a svršku boty zajišťuje optimální odvětrávání obuvi nucenou ventilací. KLIMA SYSTÉM využívá přirozeného nepatrného pohybu nohy v botě nahoru a dolů. Při každém kroku noha působí jako píst, KLIMA SYSTÉM periodicky nasává a vytlačuje vzduch z boty a tím účinně odvětrává vypocenou vlhkost. Efekt pumpování je optimalizován kanálikovou konstrukcí vložky pod chodidlem, snadný průchod vzduchu svrškem boty zajišťují podrážka GORE-TEX® nebo kožené perforované, polstrované s otevřenými póry, perforovaný jazyk, perforovaný vrchní lem boty. LOWA KLIMA SYSTÉM je uplatněn ve všech řadách trekingové, VHT i horolezecké obuvi LOWA. Simply more...

Sucho v botách má zásadní význam pro uživatelský komfort i zdraví nohou!

LOWA

...simply more

prosport www.lowa.cz + www.prosport.cz

Oficiální zastoupení LOWA pro ČR + VLASTNÍ MALOOBCHOD: **PROSPORT PRAHA s.r.o.**

Ke Mlýnu 1, 149 00 Praha 4 - Újezd, tel: 241 483 338, fax: 241 483 335, e-mail: prosport@prosport.cz

AUTORIZOVANÉ PRODEJNÍ OBUVI LOWA: BEROUN KOLA ŠÍŘEK V Písačské bráně 1 BRNO GEMMA Mendelovo náměstí 15c, U 100 SPORT Husova 8a
ČESKÉ BUDĚJOVICE KAMZIK SPORT Siroká 19 HRADEC KRÁLOVÉ SEVER OUTDOOR Rozsova 600, SPORT CO-OPU Gočárová 846 + S. K. Neumann 725
JABLONEC NAD NESOU SPORT 2000 DČ Evko JIMŘICHŮV HRADEC DRUŽINA Jaroševka 56/II KLADNO HOKAL Trhla T.E.M. 105 HOLKON SPORTSERVIS
MORAVSKA PŘEMYSL 406 LIBEČ SPORT 2000 Práznice 13/19 + Hedvábnice 14 (Dobruška), WIND SPORT Zámečnická 4/541 NÁCHOZ UPRÁZDOVNÍ SPORT poručík
KOMANEC NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ K3 SPORT Čapalovo 918 OLOMOUČ HORTÉZ B. Kvičina 11 OPAVA GERKO SPORT U Poisy 2 PÍSEK VETSI SPORT Velká
náměstí 4 PLZEŇ HANNAH SPORT America 54, TREKING SPORT Neměsítná Republika 21 PRAHA 1 ALPSPORT Na Florenci 35, HOLLAN SPORT Kratochvíle 18, JB
SPORT Dvůrčanka 3, OUTDOOR CENTRUM ROCK POINT Na Pavlově 10, ROCK POINT (ALPINES) Mrtvoštická 2, ZBRANĚ STŘELBOVÝ BÝTVOVÝ Stároměstská náměstí 8
PRAHA 2 HRADECKÉ Svatováclavská 5 PRAHA 4 ÚJEZD PROSPORT Ke Mlýnu 1 PRAHA 8 HANČEK OUTDOOR Hájčkův 6 PRAHA 10 HEVVIS SPORT Evropské
Světobohy RAKOVNIK PROCHÁZKA - ZBRANĚ STŘELBOVÝ LOVČEK POTRÝBY V Jance 79 ROŽNOV POD RADHOŠTĚM PĚMÍ OUTDOOR Palackého 2191
SPINDLERŮV MLÝN M-SPORT DUNKOVÁ Spindlerův Mlýn 159 TABOR AFAS Budojovická 1020 VODNÁRY POP CENTRUM Palackého 731 VRCHLABI SPORT
2000 II Centrum Královická 16 ZÁBRŤ DENALI SPORT 28, Fúpo 3 ZNOJMO TOP SPORT Horní Cesta 48 ŽDÁR NA SÁZAVOU K 3 SPORT Horní 6

Vaňč VAR 2 - stále nejoblíbenější na českém trhu
stále na vrcholu www.var.cz
var@var.cz

Vaňč VAR 2 vás nikdy nepopíše pro jedno bílé smítání!

Profesionální horolezecký doporučuje

Unikátní systém EASY CLEAR JET tryska je umístěna v heřátku a bez použití náradí je přístupná vyčištění

Nový distributor hodinek

TIMEX

IRONMAN Triathlon 30-Lap Shock

- ❖ Paměť na 30 kol
- ❖ Flix-System (Aktivace nočního osvětlení prudkým pohybem ruky)
- ❖ INDIGLO night-light
- ❖ NIGHT-MODE feature

TITAN spol.s r.o.
Skrýšovská 449
393 01 Pelhřimov
Tel.: 565 322 300 - 302
Fax: 565 322 300
e-mail: titan@titantd.cz

VRAZEDNÝ ZÁŠKRT

V polovině ledna 1925 zemřela v aljašském městečku Nome na pobřeží Beringova moře malá holčička. Jediný místní lékař Curtis Welch určil příčinu smrti jednoznačně: záškrť! Bezprostředně poté se nakazily další děti a bylo jasné, že západní cíp Aljašky ohrožuje vrazedná epidemie. Jediné zásoby antitoxinu byly uloženy v aljašské metropoli Anchorage. Doktor J. B. Beeson z Aljasky Railroad Hospital měl ihned k dispozici tři sta tisíc ampulek. Problém však bylo, jak sérum v nejkratší době do vzdáleného Nome dostat. Na letišti v Anchorage sice stály dva dvojplánovníky, ale s ohledem na počiny guvernér Aljašky Scott Bone rozhodl, že riziko je příliš velké a let kategoricky zakázal. Kdyby se letadlo zřítilo, jediná dávka séra na celé Aljašce by byla nenávratně zničena. Jediné možné řešení bylo nakonec typicky aljašské: použití psí spřežení!

ZÁVOD O ŽIVOT

Aljašská železniční společnost vypravila bez průtahů z Anchorage do Nenany speciální vlak s malíčkým, avšak drahocenným nákladem: dvacet librových balení antitoxinu proti záškrť. A tak byl vlastně odstartován nejvýznamnější závod psích spřežení v historii Aljašky: Great Serum Run. V tomto závodě nešlo ani o slávu, o prestiž ani o dolary. Běželo se doslova a do písmene – o život! V této vyčerpávající jízdě startovalo dvacet musherů a více než sto psů. Trať byla dlouhá 674 mil, tedy 1078,4 kilometru a křížovala jednu z nejděsivějších krajin světa. Spřežení, která si balík s antitoxinem předávala jako štafety kolik, zvládla tuto vzdálenost v neuvěřitelném čase: za necelých šest dní!

Musherů, kteří se zúčastnili přepravy antitoxinu, obdrželi medaile a diplomy podepsané samotným prezidentem USA Coolidgeem. Ještě než Great Serum Run v Nome skončil, stali se z musherů hrdinové a jejich osudy zaplnily stránky předních deníků celého světa. Jména těchto hrdinů, jako – Leonhard Seppala, William „Wild Bill“ Shannon, Edgar Kallands, Indlián Jackscrew a Eskymák Myles Gonnang, Henry Ivanoff, Gunnar Kaasen atd. – si lidé nejen na Aljašce pamatují dodnes.

VZKŘÍŠENÍ LEGENDY

V roce 1964 započal přípravný výbor oblasti Wasila – Kník připravovat oslavy stého výročí nájaku Aljašky Američany od Rusů. Slavnostní program výročí v roce 1967 měla sestavit historička a předsedkyně výboru Dorothy G. Pageová. Tuto dámu velmi nervalo, že v polovině šedesátých let už mnoho lidí nic nevědělo o existenci kdysi slavné Iditarodské stezky, která hrála významnou roli v dobách, kdy se jí prodirala psí spřežení při osídlování Aljašky. Se svou myšlenkou její obnovy se svěřila známému musheru Joe

Redingtonovi. Joe se jejím nápadem tak nadchl, že se s manželkou (a s početnou smečkou svých psů) přestěhoval do Kníku. V roce 1967 musherský klub Aurora uspořádal první závody s dotací pětadvacet tisíc dolarů, na něž se sjeli musherů ze všech koutů Aljašky. Vytrvalí organizátoři – Pageová a Redington – však snili o obnově celé stezky!

Celý projekt se zdál být čirou utopií. Nečekaná pomoc přišla od velitelství Yukon Command americké armády, které v roce 1972 obnovilo celkovou trasu v rámci zimního cvičení. A tak se zrodil Iditarod Trail Sled Dog Race, který je přezdívan „posledním velkým závodem psích spřežení“. (Iditarod byl pojmenován podle malé, dnes zcela bezvýznamné osady Iditarod, která se nachází zhruba v polovině cesty z Anchorage do Nome. Iditarod znamená v jazyce Athapasčů „odlehle místo“.) V rámci aktivity uvedme, že Iditarod bojuje o primát nejtěžšího závodu světa se svým mladším bratrem – závodem Yukon Quest, který vznikl v roce 1983, a který se jede z Fairbanksu na Aljašce do Whiterhosy v Kanadě.

Ušili nadšených organizátorů se tedy podařilo: první březnovou sobotu 1972 se postavilo na start na 4. avenue v Anchorage šestatřicet musherů se svými psy, aby změřili síly s neuvěřitelnou délkou trasy – 1 800 kilometrů. Vítěz dorazil do Nome na břehu Beringova moře za 20 dní 49 minut a 41 sekund (poslední klasifikovaný závodník dojel do cíle přesně měsíc po startu).

Od té doby napsal Iditarod neuvěřitelné příběhy a jeho účastníci se stali legendami. Zakladatel tohoto dobrodružného podnikání – Joe Redington senior – se v průběhu let 1974–92 zúčastnil se psím spřežením osmnácti ročníků! (V roce 1988 mu bylo jednoosmdesát let (!) – a dosáhl cíle ve svém nejlepším čase – 13 dní 3 hodiny a 28 sekund.) Dalším doyenem závodu je plukovník Norman Vaughan, muž, který vedl psi

IDITAROD 2007

Jessie Royer vyrazí ze startu v Anchorage.

spřežení na známé antarktické expedici admirála Richarda Evelyny Byrda v roce 1930). Naposled jel Vaughan Iditarod v roce 1990 – to mu bylo osmdesát osm let a byl „bohatší“ o nový umělý kyčelní kloub!

První ženou, která v tomto neuvěřitelně těžkém závodě zvítězila, byla Libby Riddleslová (v roce 1985 vyhrála v čase 18 dní 20 minut a 17 sekund). Čtyřikrát v Iditarodu zvítězila Susan Butcherová (tohoto závodu se zúčastnila sedmkrát!).

IDITAROD 2007

Letošní první březnovou sobotu se v Anchorage připravovalo k nejděsivějšímu longevum mushingu světa osmdesát tři musherů. Musherů a jejich spřežení čekalo neuvěřitelných 1150 mil napříč aljašskou divočinou i přes obávané pohory Alaska Range. S číslem 13 odstartoval se svým spřežením šestnácti psů šestatřicetiletý Lance

Mackey, muž žijící se svou rodinou v aljašském Kasilofu, musher, který pouze dvacet dní před svým startem v Iditarodu zvítězil v tisícimilovém (a obávaném) Yukon Questu! (Lance vyhrál Yukon Quest již podruhé.) A mezi jeho šestnácti psy bylo třináct psích vítězů z Yukon Quest! Musherů, kteří vyhráli Iditarod i Yukon Quest je více – nikdy však v jediném roce. Do letošního roku tvrdili všichni odborníci, že zvítězit v obou podnicích v jednom roce je zřehla nemožné!

V roce 2001 postihla Lance Mackeyho (ote dnes osmáctileté Amandy, sedmáctileté Britney a třináctiletých dvojčát Alana a Kane) krutá rána: lékař u něj zjistil rakovinu hlitanu. Pouhý rok po náročném léčbě již Lance znovu stál na startu Iditarodu. Přitom měl do žaludku zavedenou trubici kvůli výživě. Přes svou neuvěřitelnou vůli musher závod vzdal.

Lance Mackeyho však nepřemohla nemoc ani zoufalství, má pořádně tvrdý musherský kořínek. V roce 1978 zvítězil v Iditarodu jeho otec – Dick Mackey (se startovním číslem 13!; o jeho vítězství rozhodovala cílová fotografie = Dick Mackey totiž zvítězil o jedinou sekundu!). V roce 1983 vyhrál Iditarod jeho starší bratr Rick (se startovním číslem 13!). Bylo náhodou, že při letošním ročníku měl Lance Mackey na hrudi startovní číslo 13?

Lance Mackey skutečně po devíti dnech, pěti hodinách, osmi minutách a jednačtyřiceti sekundách zvítězil! Svého triumfu dosáhl 13. března! (Traťový rekord Martina Busera z roku 2002 odolal téměř o 7 hodin.) Útok na rekord však letos bránily náročné povětrnostní podmínky zejména v závodu závodu. Teploty klesaly v noci až ke čtyřiceti stupňům Celsia a zuřivý vítr nutil mushery k častějším zastávkám. (V letošním ročníku odstoupilo ze závodu jednadvaacet musherů.)

Kdo by se však poštělil domnívat, že Lancovi šlo v letošním Iditarodu vše podle jeho přestav a jako po másle, velice by se mylil. Lancovi se dokonce poškodilo jeho saně a jejich oprava ho stála mnoho drahocenných hodin.

Závod formátu – jakým Iditarod je – vyžaduje od musherů a jejich psů nejen dokonalý a tvrdý trénink, vytrvalost, odolnost a neobvyčejný fyzický potenciál (to vše je nezbytným předpokladem při pouhé účasti v podobném podniku), ale i zkušenosti, psychickou odolnost a pořádnou dávku mistrovství taktiky a strategie. Mnoho

Mezi diváky se setkává se svéráznými týpký.

nováčků (tzv. „rookies“) už v závodech ztroskotalo kvůli „přepálenému“ začátku. Lance Mackey začal letošní Iditarod rozvážně, dlouho se držel ve středu závodního pole a teprve ve druhé polovině předlohuého závodu začal vyťahovat esa z rukávu své parky. A konečně – jeho závěrečný a zdrcující finiš – nedal soupeřům nejménš šanci.

Lance Mackey projel proslulou bránou v Nome se devíti psy. O dvacet minut později dorazil do cíle s deseti psy Paul Gebhardt a v bronzu se radoval Zach Steer. S bramborovou medailí se tentokrát musher spojil mnohonásobný šampion Martin Buser a s pátým místem neméně slavný Jeff King.

Za svoje vítězství vyinkasoval Lance Mackey 69 tisíc dolarů a terénní automobil. „Finanční výhra půjde do krmení psůků a na jejich přípravu“, pochvaloval si Lance. „A v nové době přejdu za rok obhajovat vítězství!“

ČESKÁ STOPA

Od roku 1980 se Iditarodu několikrát zúčastnil český emigrant (dnes ten termín zní značně zpovědě a anachronicky) Jan Masek (Mašek), který se později oženil s Indiánkou knene Athapasků - Beverly Jerue. I Beverly Masek několikrát Iditarod úspěšně absolvovala.

Ani v současnosti však „česká stopa“ v proslulém závodě nemizí: řada musherů totiž využívá musherských potřeb, které vyrábí česká firma ManMat. „Naším testovacím jezdcem je několiknásobný šampion Iditarodu a Yukon Questu Jeff King“, informuje šef ManMatu Jaroslav Soumar. „I letos je s našimi postroji a používá i našich speciálních psích deček. Ostatně není sám, našich výrobků již používá více aljašských musherů. Před dvěma lety na Yukon Questu využíval naše psí dečky i Lance Mackey.“

Ještě si dovolím jednu poznámku k Jeffu Kingovi: Jeff je známý novátor. Jako první totiž zapsal s úspěchem používat postrojů systému Guard (s volnou záďí) z ManMatu a bez krčících spojek. Jeho příkladu již následovala řada dalších musherů.

P. S.: Naši reportáž doprovázejí amatérské fotografie našeho přítele Tomáše Milaty, který dlouhodobě pracuje jako lékař v aljašském Anchorage.

JAROSLAV MONTE KVASNICA
Foto: Tomáš Milata a archiv autora

uax® najdete ve všech kvalitních outdoorových shopch a obchodech se sportovním oblečením nebo také shop.uax.cz www.uax.cz

UAX - Jistěte se na každý pád.
Sedím v křesle na úpatí srázu popíjím káfe jako hrom. Slunce sotva vyšlo a tak je docela chladno. Napnutí lana přes noc slabě pokleslo, nevadí mi to. Kotvení bod na druhé straně se ztrácí v mírném oparu. Rozhodl jsem se vzdálenost 444m nad propastí Všeho dnes přejít bez jistění. Když jsem to před měsícem oznámil svému psychiatrovi, spáchal sebevraždu. Pořád nevím, jestli kvůli mě. Přicházejí druhové, družky a několik zvědavců. Kruťoch mě plácá po rameni, dodává požeňhání a sotva slyšitelně říká JDI, vole.

Jsem absolutně klidný, zcela pozorný ke svému já, ticho v mé hlavě se dá rozbičovat víc než mrtví koně. Strach jsem dávno překonal, dnes už se tomu směji. Jsem totiž Rope Dancer, už 10 let, a ještě dnes odlétám mimo galaxii. Stejně jako můj druhové s kočičkou Shishou se těším. Mějte se krásně a nezapomeňte na uax®, mimozemšťané ho milují, jako já.

www.uax.cz, shop.uax.cz
Nově otevřený UAXe original shop v Praze. Lidická 11 / 800, 150 00 Praha 5

Mapy, které vydrží všechno, co vydržíte Vy!

www.zaket.cz

VODOVZDORNÉ MAPY!

Nová edice cyklomap Z Prahy na kole!
Právě vyšlo 5 cyklomap Prahy a pražského okolí v měřítku 1 : 65 000 na odolném vodovzdorném materiálu.

ZIMNÍ MAPY JIZEREK A KRKONOŠ MÁME TAKÉ VODOVZDORNÉ!

Kartografické vydavatelství Zaket
Slánská 381/10, 163 00 Praha 6
tel.: 210 083 570
e-mail: objednavky@zaket.cz

PŘIJEĎTE SE PODÍVAT DO KARLOVARSKÉHO KRAJE

Karlovarský kraj je nejzápadnějším územím České republiky a je po Libereckém kraji druhým nejmenším krajem. Více než polovinu celkové délky jeho hranic tvoří hranice se Spolkovou republikou Německo, a to na západě s Bavorskem a na severu se Saskem. Jižním sousedem je Plzeňský kraj a na východě kraj Ústecký.

V Karlovarském kraji se nachází nejvýznamnější koncentrace lázeňských míst v České republice. Lázeňské město Karlovy Vary, Jáchymov, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně a Lázně Kynžvart jsou díky svým výsledkům v účinnosti lázeňské léčby celosvětově proslulé.

Ačkoli hlavním cílem návštěvníků kraje jsou lázeňská místa, nabízí toto území návštěvníkům celou řadu dalších zajímavých míst – hrady a zámky, církevní památky, historická města s památkovými rezervacemi a zónami a divokou, neporušenou přírodu Krušných hor nebo Slavkovského lesa.

na farmě mohou vzít na vyjíždku do terénu. Délka trasy záleží na vašich možnostech.

NORDIC-WALKING CENTRUM

Tato nová forma pohybu, tzv. „hůlková chůze“ byla zřízena už i na Božím Daru!

VODÁCTVÍ

Ohře – „řeka pro romantiky“. Ohře potěší všechny, kteří chtějí řeku tekoucí,

SPORT

Karlovarský kraj je se svými výjimečnými přírodními podmínkami jako stvořený pro aktivní odpočinek. Nabízí se zde mnoho možností, jak si uspořádat svůj volný čas.

GOLF

Velkým potenciálem se stává golfová turistika. V Březové u Karlových Varů bylo již koncem 19. století vybudováno golfové hřiště. Bylo to první hřiště v celém tehdejší Rakousku-Uhersku. Druhé golfové hřiště bylo otevřeno v Mariánských Lázních 20. srpna 1905 za účasti britského krále Eduarda VII., který se stal i zakládajícím členem golfového klubu. V roce 2003 byl mariánskolázeňskému golfovému klubu anglickou královnou udělen titul Royal Golf Club. V současné době je v Karlovarském kraji 9 golfových hřišť, z toho 6 osmnácti jamkových. Ta se řadí mezi renomovaná hřiště v Evropě a jsou často dějištěm amatérských i profesionálních turnajů. Golfové hřiště v Karlovarském kraji jsou spjata s významnou minulostí, ale zároveň poskytují nejdromnější zázemí a nabízejí tu nejpříjemnější relaxaci v nádherném přírodním prostředí.

To vše je k dispozici jako členům golfových klubů, tak i návštěvníkům z celého světa.

HOROLEZECTVÍ

Svatošské skály – oblíbená horolezecká oblast západočeských lezců. Nachází se asi 8 km na JZ od Karlových Varů na levém břehu řeky Ohře a jsou součástí Chráněné krajinné oblasti Slavkovský les. Tento přírodní výtvor svými tvary připomíná svatební procesí a podle toho jsou jednotlivé skalní pilíře a hranoloy pojmenovány – například Ženich, Nevěsta, Muzikanti, Svědci. Bizarní tvary žuly byly roku 1933 vyhlášeny chráněným přírodním výtvorem, nyní je to národní přírodní památka.

Další možnosti lezení: skály na Strásidech u Horní Blatné, Holubí skály – Boží Dar, umělá lezecká stěna: vnitřní – Hotel Gejzír, venkovní – sportovní areál Rolava

BUNGEE JUMPING

Bungee jumping z Loketského mostu – od roku 1993 jsou zde provozovány skoky na elastickém laně pro širokou veřejnost. Most se svou výškou 55 metrů nad řekou Ohře je v současné době

nejvyšším místem v ČR, kde si můžete Bungee Jumping vyzkoušet. Zároveň si zde můžete otestovat i skok do houpačky.

CYKLOTURISTIKA A CYKLOTRASY V REGIONU

Území Karlovarského kraje je jednou z oblastí, která nabízí mnoho krásných a zajímavých míst a památek, které můžete na kole navštívit. Svou cyklistickou trasu si vyberou všichni příznivci cykloturistiky od rovinných úseků, přes kopcovité s velkým převýšením. Záměrem Karlovarského kraje je dobudování páteřní cyklostezky podél řeky Ohře – tato cyklostezka bude tvořit tzv. páteř pro napojení ostatních cyklostezek a měla by být spojnicí atraktivních míst Karlovarského kraje se sousedními regiony – tj. s Bavorskem a Ústeckým krajem. Tip na adrenalinový zážitek: sjezd z Klínovce – nejvyššího bodu Krušných hor – po sjezdovce přímo pod sedačkovou lanovkou – tedy trasa, kudy se každoročně jezdí Mistrovství ČR a Český pohár ve sjezdu horských kol. Letos se Mistrovství pojede 16.–17. července. Přehled všech cyklistických tras našeho regionu, včetně podrobných map a vzdáleností najdete na těchto stránkách: www.kr-karlovarsky.cz/cyklo.

LYŽAŘSKÉ VYŽITÍ

Pro milovníky zimních sportů jsou v Karlovarském kraji jedinečné podmínky v Krušných horách. Návštěvníci zde mohou využívat sjezdové tratě o celkové délce 6 km. Jejich příkrější svahy jsou vhodné především pro zkušenější a náročnější lyžaře. Na samém vrcholu Klínovce se tyčí rozhledna, ze které je fantastický výhled po hřebenech Krušných hor. Za pěkného počasí dohlédnete až na Slavkovský les či České středohoří. Snowboardový park v lyžařském středisku Neklid patří mezi pět nejlepších zařízení v celé České republice. Oblast kolem Mariánských Lázní nabízí nově vybudovaný lyžařský areál s umělým za-

sněžením, vleky a s večerním lyžováním při umělém osvětlení. Pro běžkaře jsou připraveny upravené trasy, které vedou až k vrcholům Slavkovského lesa. Dalším významným centrem zimních sportů se sjezdařskými terény a běžeckými trasami regionu je Boží Dar a okolí Kraslicka.

HIPOTURISTIKA

V současné době funguje díky spolupráci Infocentra v Toužimi a místních farmářů na 70 km vyznačených hipostepek v okolí Toužimského. Tyto trasy jsou rozděleny do 6 úseků – Severní, Pšovská, Štědrá Spojka, Kozelka, Čapkova a Klášterní, o které se starají místní farmáři a rančeři. Koně pro putování krajem je možno si půjčit na pěti místech – Mostec, Verušice, Protivec, Trébouř a Kladruby. Po telefonické dohodě jsou k dispozici vycvičení koně i průvodci, kteří vás po úvodní dvouhodinové lekci

peřejnatou, v pěkné přírodě, i za nízkého stavu vody. V současnosti nevyhledávanější úsek řeky je z Lokte do Klášterce nad Ohří, který lze zvládnout za 2–3 dny.

Kanoe Mattoni 2007 (11. – 17. 6.) – týdenní akce nabízející následující vodácké příležitosti:

- ❖ Romantická noční jízda – pro ty, kteří nemají vlastní loď ani vybavení,
- ❖ Open závod – společný pro registrované i neregistrované vodáky,
- ❖ Závod v eskymáckých obrech,
- ❖ Mattoni vodní karneval – soutěž o postavení nejoriginálnějšího plavidla,
- ❖ Mistrovství světa v klasickém sjezdu – patří k největším kanoistickým akcím v Evropě. Zúčastní se cca 900 závodníků. Letos 15. – 17. června.

ZAJÍMAVOSTI V REGIONU

Božidarské rašeliníště a Biatenský vodní příkop – Přírodní rezervace Božidarské rašeliníště má rozlohu 929,57 hektaru. Na jejím území byla vybudována naučná okružní stezka o délce 3,2 km a 12 zastávek, kde je možné si přečíst stručné informace o fauně a flóře v rašelinistním ekosystému a která vede jednou z nejnádhernějších částí rezervace.

Národní přírodní rezervace Soos – byla rezervací vyhlášena již r. 1964, její rozloha činí 221 ha. Prohlídku rezervace tvoří návštěva naučné stezky, která vede rašelinistním s dozvuky vulkanické činnosti.

Salaš – Ryzovna – křižovatka turistických, lyžařských, cyklistických a naučných tras a stezek. Přímo v objektu je výroba sýrů, kde se od letošního února vyrábějí měkké sýry i zrající, tvrdé sýry.

Čebeská lidová architektura – hrázdné domy v Novém Drahově, Doubravě. Tyto statky patří mezi nejzajímavější památky hrázdných zemědělských usedlostí nejen u nás, ale i v celé Evropě.

MOLLISFOSSEN V ZIMĚ

dva, ale když necháme spoustu věcí venku, nacpeme se tam všichni. Dá se v ní zatopit, takže za hodinu už se máme jak na zámku.

Ráno vyrážíme pod ledopád. Je docela hezky, asi dvacítká. Jsem trochu nervózní, zesponu to přece jenom vypadá jinak než zdálky. Je to obrovská masa ledu. Táhnou první délku a asi po třiceti metrech to přijde. Ozve se vzdálené hluboké puknutí a na-

jednou se všude objeví voda. Snažím se odtraverzovat trochu doprava, ale vody je víc a víc. Stánuju u skalního převisu, který zakrývají rampouchy, ale nakonec strach zvítězí a já lezu po bříše do jeskyňky pod převisem. Tady jsem v bezpečí před vodou i všim, co by eventuelně mohla shora uvolnit. Dobírám Ivanu. Lana nejdou prakticky ohnout. Ivan dolízá úplně mokrej. Voda je zmrzlá a když poohne rukou, odlupuje se z bundy v plátech. Chvilí orazí a natahuje délku ve strmém ledu. Po lanech teče voda a obaluje expresky centimetrovou vrstvou ledu. Když chci cvyvaknout karabinu, musím zámek rozmlátit kladivem. Ze stánu natahuji

další délku opět strmým ledu, ale už konečně mimo stékající vodu. Dolízám až na vrchol prvního stupně a zavrtávám dva šrouby. Vtom se zesponu ozve řev. Koušek od Ivana pukl sloup ledu a kolem začala stříkat voda. Nedivím se, že dost spěchá... Čekají nás ještě tři délky, ale terén je už lehčí. Strmější stupeň vždy střídá ukloněný terén. Ale čím jsme výš, tím je led tenčí a my si uvědomujeme sílu řeky pod náma. Konečně někdy po čtvrté dolízáme na vrchol. Slunce už se kloní k obzoru a brzo se výrazně ochladí. Abychom se mohli odvázat, musím zmrzlý uzel na Ivanově úvazku v podstatě rozčvykat. Brodíme se hlubokým sypkým sněhem k vedlejšímu kaňonu, kterým by mělo jít sestoupit. Nakonec to vzdáme, zamíříme dolů a dvěma dlouhými slaňáky za pokroucené brízky dosáhneme dna kaňonu. Sestupujeme k Petrovi, jehož fix jsme zahodili už na prvním stánu. Lano bylo ledem tlustý tak 3 centimetry a nebyla šance po něm jumarovat a točit ve stěně. Do chaloupky docházíme za tmy, je krásná mrazivá noc. Když potom Petr asi v deset hodin vyjde ven, vrátí se a začne hulákat, že je venku polární záře. Vyhrneme se ven a s vyvrácenými hlavama pozorujeme naprosto fantastickou podívanou. Hra světél vysoko nad námi je úžasná. Myslíme si, že to bude trvat tak minutu, tak se snažíme o nic nepřijít. Ale jak to pořád jede a jen se to po obloze stěhuje, vytahuju stativ a pádim na zamrzlou řeku. Daří se několik záběrů a nám připadá, že je to všechno za odměnu za vylezení Mollisfossenu.

ROMAN KAMLER

Foto: Petr Pavlíček, Roman Kamler

MEINDL

Shoes For Actives

Lhotse GTX

Specializovaná prodejna
MEINDL
v Praze 5, Lidická 1
(mezi stanicemi metra
Anděl a Karlovo náměstí
- Palackého náměstí)

TILAK a.s., Žerotínova 627/81, 787 01 Šumperk, tel.: 583 211 425, fax: 583 215 184, e-mail:

tilak@tilak.cz, www.tilak.cz

© 2007 W. L. Gore & Associates, Inc. GORE-TEX®, GORE® a design jsou ochranné známky společnosti W.L. Gore & Associates

07 | 70 YEARS OF AVIATION

ISLAND – OČEKÁVEJTE NEOČEKÁVATELNÉ

ICELANDAIR NABÍZÍ DENNÉ SPOJENÍ Z PRAHY NA ISLAND A DO USA.

LEŤTE S NÁMI NA ISLAND JIŽ OD **6.350 Kč***

Objevte krásu a sílu islandské země, která je stvořená k tomu, abyste podnikli dobrodružnou výpravu, která se stane nezapomenutelnou. Chcete-li dát svému cestování novou dimenzi a hledáte nápad – Island je pro Vás to pravé.

Vypravte se na ledovce a do hor, kde můžete odpočívat a nabrat energii v horkých pramenech nebo zkuste rafty na Bílé řece a projed'te peřeje nahánějící hrůzu.

Kosmopolitní Reykjavík, hlavní město, nenabízí nic jiného než top ubytování, gurmánské restaurace a mnoho kvalitních kulturních akcí.

ICELANDAIR | SPECIAL TOURS PRAHA – GENERÁLNÍ ZASTOUPENÍ PRO ČR A SR
NÁRODNÍ 9, PRAHA | 110 00 | TEL.: 00420 224 220 943 | WWW.ICELANDAIR.CZ

*cena 6.350 Kč je uvedena bez letištních poplatků a platí pouze pro odlety z Německa pro odlety do 15. června

Největší prodejna s fotografickou technikou v republice

Fotografování je v současnosti nezbytnou samozřejmostí doby, ve které žijeme, stejně jako počítače, mobily, internet. Je až s podivem, že davy lidí propadají doslova šílenství zachytit prchavé okamžiky rodinné pohody, cestovní zážitky, lecky i banální příběhy. Jsou i tací, kteří mají větší album fotografií než skromnou knihovnu. Požadavkem doby je však nejen samotná rychlost zhotovení fotografie, ale i jednoduchost ovládání aparátů a pochopitelně kvalita snímků. Ale to všechno dobře ví Milan Škoda, majitel Centra FotoŠkoda, populární prodejny ve Vodičkově ulici.

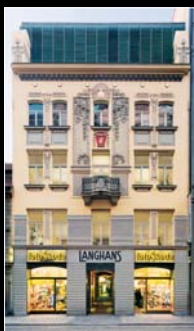
Jak se vyvíjí trh s fotografickými aparáty a doplňky k nim?

I v letošním roce pokračuje na široké frontě digitalizace aparátů, zejména zrcadlovek. Stále více lidí chce mít ve svém bytě, kanceláři, na pracovní velkoformátovou kvalitní fotografii třeba i místo obrazu a k tomu již kompaktní fotoaparát nestačí. Proti minulým rokům se již začaly vyrábět a prodávat digitální fotoaparáty nejen podstatně kvalitnější, ale i výrazně lacinější. Dá se zjednodušeně říci, že je rok 2007 v naší branži rokem digitálních zrcadlovek. A proč si je koupit? Jedním z důvodů je kvalitnější čip, ale i možnost výměny objektivů, výsledný obrázek lze zvětšit až do třeba životní velikosti. Digitální zrcadlovku už nyní lze pořídit v ceně jako před několika lety zrcadlovku na film, tedy přibližně za 15 tis. Kč, velice kvalitní pak v relaci mezi 20-30 tis. Kč. Ten, kdo fotografování rozumí to jistě ocení, protože ví, že přístroj nekupuje jen na rok a takovéto technické zlepšení, viz možnost zvětšování, mu bohatě stačí.

Je velký rozdíl mezi fotografováním na film a digitálem?

Při fotografování s digitálním aparátem je vše jednodušší, snadnější. Pokud se foto nepovede, není to vinou přístroje, ale vlastní ne zkušenosti, chybou uživatele. Je nutné mít alespoň minimální znalosti o fotografování, základy od i špičkového aparátu čekat nelze. Tak jako i v jiných sférách lidské činnosti musíte mít něco navíc od Boha, dobrým fotografem se každý nestane. Zkušenosti, vystižení vhodného okamžiku, nekonečná trpělivost pak přináší výsledky, které potěší. Zájemci mohou navštívit krátkodobé i dlouhodobé kurzy, které pravidelně pořádáme.

Co se skrývá za fasádou krásného secesního domu ve Vodičkově ulici?

Naše koncepce je unikátní. Pod jednou střechou zde totiž najdete nejen rozsáhlý sortiment fotografické techniky, doplňků k ní, ale i třeba dalekohledů, ale i diverzifikované služby, jež k fotografování nezbytně patří. Nejsme specializovaná část supermarketu, zaměřených jen na prodej, ale centrum všeho, co do této sféry patří, tedy i třeba výstav, přednášek, seminářů, případných oprav, zhotovování a zvětšování fotografií aj. Na malé ploše je tady vše, co jinde najdete na mnoha různých místech, nado v krásném prostředí s kvalifikovanými odborníky.

Můžete se zmínit o některých výjimečných službách, které poskytlujete?

Mimo těch standardních, jaksi samozřejmých, mezi které patří kvalitní portrétování, velkoformátový tisk, několik minilabů aj., tak půjčovna nového zboží i použitého zboží a pomůcek, výroba adaptérů a redukci k aparátům, ateliér, kde fotografujeme na virtuální pozadí, v minulibu zhotovíme i panoramatickou fotografii, v velkoformátového tisku provádíme i rámování.

Jsou součástí nabídky Centra i přednášky, semináře, osvětová činnost?

V areálu domu je předváděcí sál, který využíváme k prezentaci výrobků různých firem, konají se v něm i kurzy digitální fotografie různých stupňů náročnosti.

Chci se coby amatér pochlubit fotografiemi z toulék po cizokrajných zemích. Mám šanci?

Jistě ano. Víme dobře, že k cestování patří nezbytně i fotografický aparát. Pokud budou foto kvalitní, není zas tak velký problém vystavit je u nás v prostorách prodejny.

Všimnul jsem si bohaté nabídky dalekohledů...

Z těch zhruba 20tis. druhů zboží, co tady najdete, tvoří nezanedbatelnou část i dalekohledy pro jachtaře, horolezce i dobrodruhy, ke kterým nabízíme v dnešní době již neomyšlitelné GPS. V sortimentu nechybí ani tzv. pozorovací dalekohledy přes které se dá fotografovat, na sledování ptáků

a zvěře. Mají adaptéry, kde se dají použít různé typy digitálních fotoaparátů.

Mám starý přístroj, hodlám zakoupit nový. Kam s ním?

Situace na trhu fotografických aparátů se výrazně mění. Dříve byl fotoaparát vyráběn na průměrnou životnost deset let, ale teď jde technika tak rychle dopředu, že zasnate a nevíte, co koupit nyní, nebo až za rok. Kompaktní digitální fotoaparát se teď vyrábí na zhruba dva roky, digitální zrcadlovka tak na pět let. Po této době je již fotoaparát morálně zastaralý. Jako zajímavou službu nabízíme zákazníkům odprodej starého nebo zapůjčení.

Patří do portfolia činnosti i leasing, poskytování splátek?

Víme, že mnozí touží po tom, na co momentálně nemají, proto je i nás odborník, s kterým můžete vše probrat k vaší spokojenosti.

Kdo je leaderem na segmentu fotografické techniky?

Trhu stále dominují japonské firmy, především Canon a Nikon.

Domnívám se, že Centrum má velice dobrou evropskou úroveň, je mé tvrzení oprávněné?

Pro milovníky fotografování z domova i zahraničí má své zvláštní kouzlo. Dům je spojen již více než sto let s fotografováním. Architektonické řešení vzbuzuje zaslouženou pozornost, jste tady v prostředí, jež fotografování doslova dýchá.

Které akce vás čekají v květnu a červnu?

Budou to firemní dny, kdy se zájemci dozví prakticky vše o zboží, které chtějí koupit u známých fotografických firem. Každá akce bude doprovázena programem, např. workshopy, školení, soutěže, focení v ateliéru.... V květnu to bude firma Canon, v červnu Nikon a Sony.

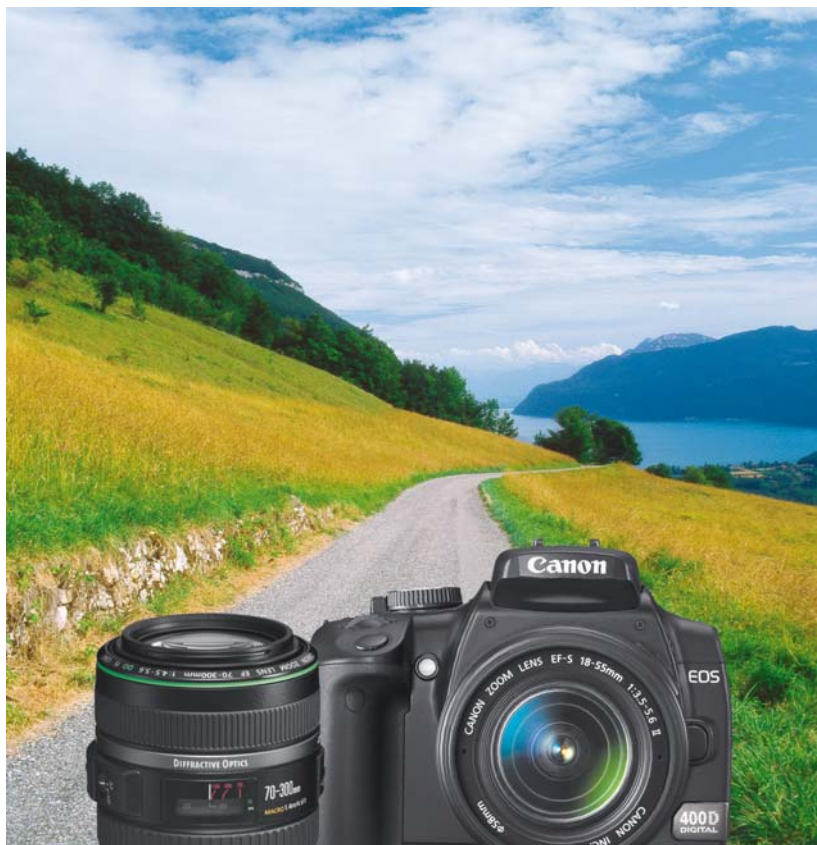
you can
Canon

Canon EOS 400D

- Senzor CMOS s 10,1 milionu obrazových bodů
- EOS Integrated Cleaning System
- 2,5" LCD s 230 000 pixely, pozorovací úhel 160°
- Procesor DIGIC II s prodlevou náběhu 0,2 s
- Kompaktní a lehké tělo
- Plná kompatibilita se všemi Canon EF a EF-S objektivy

www.fotoskoda.cz

Centrum FotoŠkoda, Palác Langhans, Vodičkova 37, 110 00 Praha 1

tel.: 222 929 022, digital@fotoskoda.cz, otevírací doba Centra: Po - Pá: 8.30 - 20.30, So: 9.00 - 18.00